

Sygn. akt D 14/16.....

G [redacted] dnia 13.06.2016r.

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G [redacted]

w składzie ;

Przewodniczący : Borena Kicewicz.....

Członkowie : Borena Cepulowicz..

Jery Solauści.....

z udziałem protokolanta : Dominika Wesołowskiej

po rozpoznaniu w dniu 13.06.2016r. w G [redacted] na posiedzeniu w sprawie odwołania ..... od postanowienia Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w G [redacted] o umorzeniu dochodzenia / ~~o odmowie wszczęcia dochodzenia~~ sprawie radcy prawnego ..[redacted] ....., na podstawie art. 437§ 2 kpk,

postanawia

uchyla postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w G [redacted] o umorzeniu dochodzenia / ~~o odmowie wszczęcia dochodzenia~~ i przekazuje sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania .

Przewodniczący

[redacted signature]

Członkowie

[redacted signature]
[redacted signature]

D14/16

UZASADNIENIE

Pani [REDAKT] B [REDAKT] G [REDAKT] wniosła w dniu 25 lipca 2013 roku skargę, uzupełnioną pismem z dnia 8 listopada 2013 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDAKT] na radcę prawnego W [REDAKT] R [REDAKT] w której zarzuciła naruszenie zasad etyki, sztuki prawniczej i ogólnie przyjętych zasad dobrego współżycia społecznego poprzez brak zwrotu dokumentów przekazanych radcy w związku z zakończeniem zlecenia wykonywania na jej rzecz obsługi prawnej, odmowę zwrotu wpłacanych pieniędzy z tytułu prowadzenia spraw, nie branie udziału w rozprawach w których występował, jako pełnomocnik skarżącej, nie sporządzenie wniosku o uzasadnienie niekorzystnego dla skarżącej wyroku przed sporządzeniem apelacji. Skarżąca wniosła o wyciągnięcie względem radcy prawnego W [REDAKT] R [REDAKT] daleko idących konsekwencji.

Zastępca Rzecznika uznając, iż wskazane okoliczności czynią zasadnym podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt.1 i 2 ustawy o radcach prawnych, postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2013 r wszczął dochodzenie w sprawie.

Zastępca Rzecznika, po przeprowadzeniu dowodu z akt sprawy prowadzonej przez Sąd Okręgowy w G [REDAKT] sygn. akt [REDAKT] w której radca prawny W [REDAKT] R [REDAKT], był pełnomocnikiem skarżącej, przesłuchaniu świadków; Radcy Prawnego, skarżącej, Z [REDAKT] Z [REDAKT], W [REDAKT] Z [REDAKT], po dokonaniu oceny pism wskazanych przez skarżącą i strony, postanowieniem z dnia 10 września 2014 roku umorzył dochodzenie w sprawie., jako podstawę wskazując art. 17 ust. 1 k.p.k. dot. znikomej społecznej szkodliwości czynu.

Od tego postanowienia Pani [REDAKT] B [REDAKT] G [REDAKT] wniosła w dniu 23 października odwołanie uzupełnione pismami z dnia 24 listopada 2014 r. i 15 stycznia 2015 r. wnosząc o uchylenie postanowienia i rozpoznanie sprawy przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, dopuszczenie i przeprowadzenie wskazanych w piśmie z dnia 15 stycznia 2015 r. dowodów. Przede wszystkim skarżąca wskazywała na relacje pomiędzy zadaniem radcy prawnego, który winien służyć interesom sprawiedliwości, a także podmiotom, które powierzyły mu dochodzenie i ochronę swoich praw i przy rozpatrywaniu sprawy wziąć te relacje po uwagę przy ocenie czynu, którego dopuścił się Radca naruszając zasady etyki określone w art.6 i 28 ust.3, 5, 10,11 Kodeksu Etyki w zw. z art. 64 ust. 1 pkt 2 Ustawy o radcach prawnych. Skarżąca zarzuciła również, że Zastępca Rzecznika nie wskazał na czym oparł ocenę, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma.

600

Sąd Dyscyplinarny po rozpatrzeniu sprawy w dniu 21 stycznia 2015 r. postanowieniem z dnia 21 stycznia 2015 r uchylił postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia i przekazał sprawę Rzecznikowi Dyscyplinarnemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Dyscyplinarny uwzględnił wnioski dowodowe skarżącej w przedmiocie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka R [REDAKTOWANE] K [REDAKTOWANE], uzupełniających zeznań świadka Z [REDAKTOWANE] Z [REDAKTOWANE] oraz skarżącej na okoliczność przekazywania pieniędzy Radcy Prawnemu, sytuacji życiowej i materialnej w jakiej znalazła się Skarżąca po zakończeniu prowadzonej przez Radcę sprawy. Ponadto Sąd uwzględnił wnioski dotyczące uzupełniającego przesłuchania Skarżącej na okoliczność szkody, jaka poniosła w związku z zakończeniem sprawy, braku kontaktu Radcy ze skarżącą w przedmiocie podjęcia zawieszzonego postępowania, terminu publikacji orzeczenia, oraz braku pouczenia Skarżącej o przysługującym jej prawie do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, także przeprowadzenia dowodu z dokumentu, protokołu zdawczo-odbiorczego z dnia 29 grudnia 2014 r na podstawie którego dokonano przejęcia nieruchomości od Skarżącej na rzecz A [REDAKTOWANE] N [REDAKTOWANE] R [REDAKTOWANE] na okoliczność strat jakich doznała na skutek negatywnego zakończenia sprawy prowadzonej przez Radcę.

Ponadto, Sąd Dyscyplinarny wskazał, że przed podjęciem merytorycznej decyzji w sprawie Rzecznik Dyscyplinarny winien przeprowadzić powyżej wskazane dowody, co pozwoli wykazać, czy społeczna szkodliwość czynu radcy prawnego W [REDAKTOWANE] R [REDAKTOWANE] jest znikoma oraz czy działania radcy prawnego W [REDAKTOWANE] R [REDAKTOWANE] czynią zasadnym podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych.

Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, Rzecznik Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 roku umorzył dochodzenie w sprawie skargi R [REDAKTOWANE] B [REDAKTOWANE] G [REDAKTOWANE] na działania radcy prawnego W [REDAKTOWANE] Rzepczyńskiego dotyczące zarzutów:

- 1) braku zwrotu dokumentów
- 2) nieobecności na rozprawie w dniu 31 maja 2012 r.
- 3) braku wystąpienia o uzasadnienie wyroku w sprawie [REDAKTOWANE] toczącej się przed Sądem Okręgowym w G [REDAKTOWANE],

na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 i 3 k.p.k.

Natomiast zarzut dotyczący nie wystawienia faktur za otrzymane od Skarżącej wynagrodzenie z tytułu prowadzenia postępowania sądowego Rzecznik Dyscyplinarny pozostawił do dalszego rozpoznania.

Po przesłuchaniu wnioskowanych przez Skarżącą świadków oraz Skarżącej Rzecznik postanowił wyłączyć do odrębnego postępowania kwestie dotyczące pobranych przez Radcę Prawnego pieniędzy od Skarżącej i w tym zakresie prowadzić dalej dochodzenie.

W zakresie pozostałych zarzutów wniesionych przez Skarżącą Rzecznik uznał, iż ich społeczna szkodliwość czynu jest znikoma. Rzecznik wskazał, że Radca uczestniczył aktywnie w postępowaniu sądowym w którym był pełnomocnikiem Skarżącej, nie sporządził wprawdzie wniosku o uzasadnienie, ale wniósł w terminie apelację. Rzecznik wskazuje również że Radca nie był na rozprawie w dniu 31 maja 2012 r będącej ostatnią rozprawą, jednak na posiedzeniu tym nie zostały podniesione żadne nowe okoliczności, które nie były podnoszone wcześniej, w trakcie procesu, tym samym jego nieobecność nie mogła mieć negatywnego skutku dla reprezentowanej przez niego klientki, a pisząc apelację wprawdzie bez uzasadnienia konsekwentnie stosował linię procesową, którą ustalił razem z klientką. Nie pouczył także klientki o możliwości złożenia wniosku o uzasadnienie co było konsekwencją jego nieobecności.

Rzecznik ponadto uznał, że Skarżąca znalazła się w niekorzystnej sytuacji finansowej nie z winy Radcy Prawnego, który po przejęciu sprawy do prowadzenia po innych radcach, którzy nie poradzili sobie z prowadzeniem sprawy, starał się prowadzić postępowanie w sposób jak najkorzystniejszy dla klientki, a Sąd wydając niekorzystny wyrok nie podzielił jego argumentów.

Odnosząc się do zarzutu odmowy wydania przez radcę W [REDACTED] R [REDACTED] dokumentów, Rzecznik wywodzi, że dokumenty wydał Skarżącej z wyjątkiem pozwu sporządzonego przez pierwszego pełnomocnika, który sam pozyskał kopiując akta sądowe, a nie przekazanie tego dokumentu nie stanowi przeszkody w dalszym prowadzeniu postępowania przez kolejnego pełnomocnika.

Od powyższego postanowienia Rzecznika w imieniu Skarżącej odwołanie wniosła pełnomocnik adwokat A [REDACTED] Ś [REDACTED].

Postanowieniu Rzecznika o umorzeniu dochodzenia z dnia 17 lutego 2016 r. zarzuca obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia w postaci naruszenia art.7 k.p.k. w zw. z art. 17§ 1pkt.3 k.p.k. poprzez dowolną i wybiórczą ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie, sprzeczne wnioski mimo prawidłowych tez, niewyczerpanie inicjatywy dowodowej, nie zweryfikowanie zeznań świadków z zebraniem materiałem dowodowym, nieuzasadnienie postanowienia co do wskazywanej podstawy prawnej umorzenia postępowania. Podnosząc powyższe, pełnomocnik Skarżącej wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego prowadzenia.

W odwołaniu znajduje się zarzut na ocenę przez Rzecznika działania Radcy w sprawie prowadzonej na rzecz Skarżącej, jako aktywnie biorącego udział w sprawie, wobec faktu nie stawienia się na ostatnią przed publikacją rozprawę, gdzie mógł i powinien dokonać prawnej i merytorycznej oceny, podsumowania dotychczasowych wniosków, ew. przedstawienie nowych dowodów, które, jak wynika z zeznań Skarżącej posiadała. Tym bardziej, że w zawiadomieniu o terminie rozprawy na dzień 31 maja 2012 r Sąd zobowiązał Radcę do wskazania aktualnego stanowiska w sprawie.

Odwołująca się podnosi, że pomimo zaleceń Sądu Dyscyplinarnego w postanowieniu z dnia 21 stycznia 2015 r. Rzecznik w pełni się do nich nie zastosował, nie uzasadnił przede wszystkim i nie wykazał na czym oparł swoją ocenę, że szkodliwość czynu jest znikoma.

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Na rozprawie w dniu 13 czerwca 2016r. pełnomocnik Skarżącej podtrzymała w całości swoje stanowisko zawarte w odwołaniu wskazując, że Rzecznik nie wykonał zaleceń Sądu z dnia 21 stycznia 2015r, nie ustalił, czy działania Radcy były zawinione, nie wyjaśnił dlaczego nie stawiał się na rozprawę, gdy nieobecność ta spowodowała negatywne skutki dla Skarżącej.

Sąd uwzględniając wnioski dowodowe zawarte w odwołaniu postanowił uchylić postanowienie Rzecznika o umorzeniu dochodzenia z dnia 17 lutego 2016 i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania celem dokonania ponownej oceny materiału dowodowego, i uzupełnienia w zakresie podnoszonym w odwołaniu.,

Ponownie rozpatrując sprawę Rzecznik powinien na podstawie uzupełniającego przesłuchania Radcy Prawnego ustalić co było powodem nie stawienia się na rozprawę w dniu 31 maja 2012r, nie wyznaczenia w przypadku zaistniałych przeszkód do uczestnictwa na rozprawie substytutą, ew. nie wystosowania do Sądu Okręgowego w G [redacted] pisma o odroczenie rozprawy, nie przygotowania pisma wskazującego aktualne stanowisko w sprawie podjętej na wniosek Radcy po jej uprzednim zawieszeniu wobec zobowiązania Sądu Okręgowego w G [redacted] z dnia 7.03.2012 r.

Powinien również dokonać oceny materiału dowodowego który pozostaje w sprzeczności z wyjaśnieniami Radcy odnośnie terminu rozprawy wyznaczonej na 31 maja 2012 r (skutecznie doręczone zawiadomienie o rozprawie, wskazywana przez Radce odręczna notatka z której wykazywał brak wiedzy o rozprawie) na ustalenie stopnia staranności w prowadzeniu sprawy.

Wymaga uzupełnienia materiału dowodowego i dokonania jego oceny wobec twierdzeń Skarżącej i świadków na okoliczność zapewnień Radcy przy podejmowaniu się prowadzenia sprawy o pozytywnych rokowaniach, co pozostaje w sprzeczności z wyjaśnieniami Radcy Prawnego.

Przede wszystkim Rzecznik powinien wskazać na czym oparł swoją ocenę, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma, dokonać oceny rodzaju naruszonego dobra, rozmiarów wyrządzonej lub grożącej szkody, sposobu okoliczności popełnienia czynu, wagi naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postaci zamiaru, motywacji sprawcy, rodzaju naruszonych reguł ostrożności i stopnia ich naruszenia, co czyni niezbędnym w tym zakresie uzupełnienia materiału dowodowego (na co wskazywał Sąd Dyscyplinarny również w postanowieniu z dnia 21 stycznia 2015 r.

Przed podjęciem merytorycznej decyzji w niniejszej sprawie Rzecznik Dyscyplinarny winien przeprowadzić powyżej wskazane dowody, co pozwoli wykazać czy społeczna szkodliwość czynu radcy prawnego W [redacted] R [redacted] jest znikoma, oraz czy działania Radcy czynią zasadnym podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art.64 ust. 1 pkt.1 i 2 ustawy o radcach prawnych.

Z uwagi na powyższe orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

Niniejsze postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie.

Przewodniczący

[redacted signature]

Członkowie

[redacted signature]
[redacted signature]